

PRÁZDNINGOVÝ POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle:	8:30	18:00	<i>U sv. Gabriela o prázdninách mše sv. není!</i>	
Pondělí	17:30	Úterý	7:30	
Středa	17:30	Čtvrtek	7:30	
Pátek	17:30	Sobota:	7:30	

Uvedený pořad bohoslužeb platí od 1.7. do 31.8 včetně, bez ohledu na svátky.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

28.6. neděle	13. neděle v mezidobí; koná se sbírka na bohoslovce
29.6. pondělí	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů
3.7. pátek	Svátek sv. Tomáše, apoštola
4.7. sobota	Památka sv. Prokopa, opata
5.7. neděle	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
11.7. sobota	Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
12.7. neděle	15. neděle v mezidobí
15.7. středa	Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve
19.7. neděle	16. neděle v mezidobí
22.7. středa	Památka sv. Marie Magdalény
23.7. čtvrtek	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25.7. sobota	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26.7. neděle	17. neděle v mezidobí
29.7. středa	Památka sv. Marty
31.7. pátek	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze
1.8. sobota	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
2.8. neděle	18. neděle v mezidobí
4.8. úterý	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
6.8. čtvrtek	Svátek Proměnění Páně
8.8. sobota	Památka sv. Dominika, kněze
9.8. neděle	19. neděle v mezidobí
10.8. pondělí	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
11.8. úterý	Památka sv. Kláry, panny
14.8. pátek	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15.8. sobota	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
16.8. neděle	20. neděle v mezidobí
20.8. čtvrtek	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21.8. pátek	Památka sv. Pia X., papeže
22.8. sobota	Památka Panny Marie Královny
23.8. neděle	21. neděle v mezidobí
24.8. pondělí	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
27.8. čtvrtek	Památka sv. Moniky
28.8. pátek	Památka sv. Augustína, biskupa a učitele církve
29.8. sobota	Památka Umučení sv. Jana Křtitele
30.8. neděle	22. neděle v mezidobí

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14. října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
 redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal
 uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 700 ks neprodejné

7-8
Prázdniny
2009

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

UŠTVANÍ ZDOVOLENÉ

Často tomu opravdu je tak, že se musí lidé ze své dovolené zotavit po návratu do práce. Protože všichni jezdí k moři do Chorvatska, my musíme taky, jak bychom před druhými vypadali, že? Auta vzácpě, na pláži hlava na hlavě, vysmažení těla ve vlastním potu, ztracený pas, atd. To stádní a masové se tváří jako exkluzivní prožívání odpočinku, avšak ve skutečnosti o žádný odpočinek nejde. Právým odpočínutím je totiž skutečné spočinutí. Vyhledání klidného prostředí, kde se člověk může opravdově

a vážně věnovat hlouběji vlastnímu nitru i nerušeně vlastní rodině. Jako křesťan se ovšem také věnovat Bohu, tedy tomu nejdůležitějšímu, jehož vpředchozích měsících nejvíce zanedbával a mívá z toho ve světlých chvílích upřímnosti černé svědomí. O prázdninách a dovolených se totiž nejlépe ukáže, do jaké míry jsou nářky na nedostatek času pro Boha v průběhu pracovního roku výmluvou. Odhalí se tak, že čas je na to, na co „chce být“ (podobně jako peníze jsou na to, na co „chtějí být“). Přitom dovolené jsou přímo stvořené k tomu, aby byl člověk blíže Bohu. Je totiž blíže přírodě, vnízá může rozpoznat Boží stopy. Má také navíc šanci poznávat na svých putováních kulturní památky a okem víry vnízá spatřit to, co o Bohu a jeho svatých zobrazili naši předkové. A mohl by mít také čas především na rozjímání i na modlitbu. Využijte tuto příležitost alespoň o dovolené, když církvi kritizovaní příznivci orientálních náboženství ji umějí pravidelně využívat i během pracovního roku? Asi ne. Jedenáct měsíců v roce mu vnutilo zvyk spěchat, utápět se ve skutečných povinnostech i v nadbytečných starostech. Jak může během pár týdnů změnit zaběhaný způsob prožívání svého chvatného „položivota“? A tak si bude stěžovat během dalších jedenáct měsíců po dovolené na nedostatek času na věci Boží a vůbec na nedostatek času k čemukoli, co vyžaduje duševní soustředění a soustavnou činnost. A stačilo přitom by tak málo: zkusit převzít opravdu duchovně prožívaný život během dovolených na běžný standard v době pracovního nasazení. Kolik času by najednou zbylo na rodinu a na modlitbu? Čas je opravdu jen na to, na co „chce být“.

P. Stanislav

Redakce Zpravodaje děkuje všem, kteří v uplynulém školním roce přispěli textem, obrázkem, fotografií, zprávou, radou, postřehem i kritikou.

Prejeme všem, aby si opravdu odpočinuli a mohli se svěží zase ujmout svých úkolů. Letní cestování a setkávání využijte i pro sbírání nápadů a poznatků z fungování jiných farností!

LETNÍ BOHOSLUŽBY

V období 1.7. – 31.8. budou, stejně jako vloni, mše sv. u sv. Václava v neděli v 8.30 a v 18.00 hod., ve všední dny: po, st, pá 17.30; út, čt, so 7.30.

ROZŠÍŘENÍ DUCHOVNÍ SPRÁVY

Od 1.7.2009 bude duchovní správa smíchovské farnosti na neurčitou dobu rozšířena o farnost Hlubočepy. V létě budou nedělní mše sv. vkostele sv. Filipa a Jakuba na Zličově v 10.15, vkostele sv. Vavřince v Jinonicích v 16.00. V kostele sv. Jana Nepomuckého (Velká Chuchle) budou sobotní mše sv. pouze na 1. sobotu v měsíci v 16 hod., vkostele Narození Panny Marie (Malá Chuchle) se pravidelné bohoslužby konat nebudou.

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

bude zahájen opět od 1.9., počáteční schůzky jednotlivých společenství budou oznámeny v ohláškách a ve vývěse. Farní pastorační rada se seje 2.8. v 19:15. Příspěvky do zářijového Zpravodaje předejte prosím do 26.8.

V neděli 25. května 2008 odstartovala v naší farnosti celoroční Modlitební štafeta za kněze. Celý rok se v sakristii zájemci přihlašovali k týdenní štafetě modliteb. Texty modliteb jsou také na farních stránkách. Naše společné modlitby přinesly jistě mnoho požehnání, viditelného i neviditelného, jim i nám. Pro velký úspěch a proto, že byl vyhlášen tento rok rokem kněží, ve štafetě budeme dále pokračovat.

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / yuga@centrum.cz

všpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Příbyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

vproměněném chlebu a ten proměněný chléb se ukládá do zvláštní skříňky, které říkáme svatostánek. Tam snámi Pán Ježíš zůstává stále. Pořád na nás myslí, i když my lidé na něj často zapomeneme. Má nás stále rád, i když my lidé na něj mnohdy nemyslíme.“

Nakonec Loudalka říká: „My máme strašně zapomnětlivého pana kostelníka, vždycky zapomene zhasnout jedno světlo a ono pořád svítí. Je takové červené.“ A tatínek jí odpověděl: „Naopak, Loudalko, to světélko má stále svítit, protože nám připomíná, že Pán Ježíš snámi ve svatostánku bydlí stále. Tomu světélku říkáme věčné světlo. Vždycky když přijdeme do kostelíčka a vidíme to malé červené světýlko, víme, že ve svatostánku je přítomen Pán Ježíš a pěkně ho pozdravíme.“ „A jak? Dobrý den, Pane Ježíši? Není to divné?“ „Pána Ježíše můžeš pozdravit svými vlastními a nejkrásnějšími slovy. Ale všichni ho ve svatostánku zdravíme tím, že poklekne na jedno koleno. Je to náš král a my se mu takto klaníme.“

„A tati, nebojí se Pán Ježíš, když je vkostele tak dlouho sám?“ „On tam sám není, Loudalko! Především je sním jeho Otec Bůh, jsou sním i andělé a ani lidé ho nechtějí nechat samotného. A proto i během dne můžeme přicházet do kostelíčka a Pána Ježíše ve svatostánku navštívit, poklonit se mu a něco pěkného mu říci. Je to moc krásná návštěva, navštívit Pána Ježíše.“ A tak se želvička těší, že až půjdou ve městě kolem kostelíčka, že se na chvíli u Pána Ježíše zastaví.

8. První svaté přijímání

Milé děti,

Loudalka dostala krásnou svíčku. Měla z ní velikou radost a říkala, že chce být stále hodná, aby v jejím srdíčku bylo hodně světla, jako ho má její svíčka. Chtěla ji zapálit na stole u oběda, ale svíčka se začala ošívát: „Ne, ne, nezapaluj mě, moc by mě to bolelo, už bych nebyla tak hezká.“ Loudalka se podivila, ale nechala ji být.

Druhý den přišla velká bouřka, někde blízko uhořel blesk a všude byla tma. Loudalka šla pro svoji svíčku a říká jí: „Jsi jediná svíčka u nás doma, moc tě teď potřebujeme, abys nám posvítila, protože je tu všude tma.“ Ale svíčka zase začala: „Ne, ne, nezapaluj mě, moc by mě to bolelo a už bych nebyla tak hezká!“ Ale to se už Loudalka rozlobila a řekla: „Tak už dost! To je jako kdybych dostala bonbon a nemohla ho rozbalit. I kdybych ho cucala půl roku, stejně bych nevěděla jak chutná. K čemu je svíčka, která nechce svítit? Budu tě muset hodit do kamen!“ A to se svíčka polekala a řekla: „Tak dobře, můžeš mě zapálit, já to zkusím.“ A tatínek ji zapálil a svíčka svítila všem v domě. A pak řekla: „To bylo krásné a vůbec mě to nebolelo. Ode dneška už vám chci pořád svítit, když to bude potřeba.“ A Loudalka měla ze své svíčky radost.

Pozitíř měla Loudalka divný den. Ve škole pořád zlobila a zarmoutila paní učitelku. Doma potom nechtěla jíst a odmlouvala mamince. Nepomohla jí utírat nádobí, ani když jí o to maminka moc prosila. A ještě byla drzá. Maminka skoro plakala. Když přišel tatínek z práce a viděl, co se stalo, už odepínal pásek, že bude výprask, ale maminka řekla: „Loudalko, vzpomínáš, co jsi slibovala Pánu Ježíši? Že budeš hodná a že chceš, aby v tvém srdci bylo hodně světla a radosti od dobrých skutků. A teď jsi na to úplně zapoměla a jsi jako ta svíčka, co nechtěla hořet.“ Loudalka se celá začervenala, protože si vzpomněla na svůj slib Pánu Ježíši. Odprosila maminku i tatínka, poprosila o odpuštění také Pána Ježíše a řekla si, že její svíčka jí bude pořád připomínat její dobré předsevzetí.

I vy jste, děti, také dostaly svíčku při křtu. Vaši rodiče ji zapálili od téhle veliké svíce, která patří Pánu Ježíši. Světlo Božího přátelství si musí člověk hlídat. Když je hodný, jeho srdíčko září radostí. Když zlobí a dělá hříchy, co se stane? Zhasne. Jde ji znovu zapálit? Určitě. I v našem srdci jde obnovit přátelství s Pánem Ježíšem. Vy jste včera u svatých zpovědi všechny své hříchy daly Pánu Ježíši a on vám je odpustil. Vaše srdíčko je zase čisté a krásné, jako bylo v okamžiku křtu. Tenkrát za vás slíbili vaši rodiče a kmotrové, že budete žít jako hodné děti Boží a budete dělat Pánu Bohu radost. Dnes už jste velké a máte tenhle slib říci Pánu Ježíši sami spolu s námi. Dostanete znovu do ruky svíčku, i roušku, která připomíná.

(se svolením autora přejato od olomouckých dominikánů, více na: www.loudalka.op.cz)

BYLI JSME V KOLÍNĚ ...

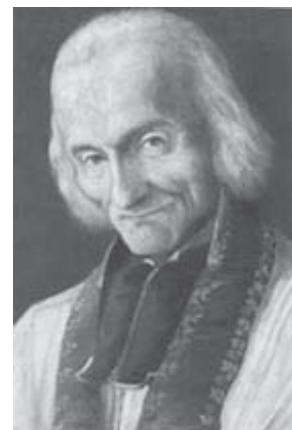
a dlouho budeme vzpomínat! Nebyl to jen výlet, ale duchovní cvičení naší farnosti, vklášteře jezuitů. Program začal vpátek 12.6. v 18 hod. společnou večeří, seznámením s programem a později mší svatou v místní krásné kapli. Náš P.P. Bouška si připravil rozjímání o Duchu svatém a Nejsvětější Trojici. Mezi přednáškami bylo dostatek času k rozjímání, čtení z Písma a soustředění, což umocňovalo tiché prostředí kláštera, krásné počasí a kousek přírody vklášteřní zahrady. Musíme podotknout, že nejen duchovní strava, ale i ta zcela materiální, a milé společenství účastníků, umocňovala hluboký prožitek těch dnů. Všichni jsme vděční Bohu, P. Bouškovi a všem, kteří setkání připravili, za možnost pozastavit se a načerpat sil kdalsí cestě životem. Několik myšlenek: Křesťanský život má směřovat ke svatosti. Svatost však nespočívá v tom, že nehřešíme, ale vdůvěrném odevzdání se do Božího milosrdenství, které je silnější než naše hříchy. Boží milosrdenství je totiž schopné pozvednout věřícího, který neobstál a upadl. K dosažení svatosti, což je nad lidské síly, je nám také poslán Duch svatý. On zná naši cestu a působí jako první, i když se dá poznat jako poslední (jako o Letnicích). Bůh nám dává taková vnuknutí, která jsou potřebná k našemu posvěcení. Ježíšův hlas se vyznačuje jemností, silou a čistotou. Nikdy si neprotiřečí, je v souladu s Písmem, učením Církve, a požadavky povolání. Kolik je lidí, tolik je cest ke svatosti. Ale cesta následování je klikatá a strmá. Neměli bychom lpět na tom, o čem si myslíme, že je pro nás nejlepší. Svatost je milost, dar a od člověka vyžaduje hlubokou otevřenost. Je vlastně odpovědí na již obdržený Boží dar. Má být prostoupena vděčností a radostí. Světcem je tedy ten, kdo Bohu říká: „Ne JÁ, ale TY.“ Panna Maria žila z Ducha sv., proto je dobrá jedna osvědčená rada pro nás, kteří chceme dobře nakládat s Božími vnuknutími: svěřit svůj život do jejich rukou. **IB, JP**

KALVÍN

V úterý 16. června jsem se účastnil i v kostele avizované přednášce o Janu Kalvínovi, a sice při příležitosti pětistého výročí jeho narození. V honosné a reprezentativní zasedací aule pražského Autoklubu si tato akce konala pod záštitou pro-hradního a euro-skeptického think tanku, Centra pro ekonomiku a politiku. Mezi účastníky přednáškové panelu zasedly také osobnosti, jako ex-děkan ETI UK Jakub Trojan, Marek Loužek za CEP, filozof Miloslav Bednář a zejména náš smíchovský P. Stanislav Příbyl. Ani auditorium nezůstalo co do svého prominentního složení pozadu. V jeho seveřných a hojných řadách zasedli např. Václav Klaus ml., advokát Oldřich Choděra, herec Petr Nárožný či europoslanec Hynel Fajmon. Mezi příspěvky přednášejících mě zaujal první, a sice prof. Trojana. Ten zdůraznil zejména vliv zakladatele helvétské reformace na pozdější myslitelce, včetně liberálního ekonomu Adamu Smithe a prvního prezidenta ČSR TGM. Nejvýrazněji se z panelu projevil právě P. Stanislav. Svým osobitým a zároveň fundovaným způsobem zhodnotil osobu Jana Kalvína a jeho důraz na angažovanost věřících ve veřejném životě. Zatímco všichni přednášející svorně opakovali notoricky známou devizu kalvinismu, podle níž profesní a osobní úspěch na zemi předznamenává i plynulý přechod do království Božího, P. Stanislav navíc neotřele doplnil, že se přitom jedná o určitou variaci na katolické pojetí svátosti. Zatímco katolík vnímá Boží blízkost zejména při jejich přijímání, kalvinista Boží přítomnost pocítuje právě ve svém profánním úspěchu. Dynamiku kalvinismu dneška pak p. Stanislav spatřuje zejména v evangelikálních církevních společenstvích. Takže díky všem přednášejícím, zvláště pak Tobě, P. Stanislave! Zas jednou pěkné procvičení mozkových závitů a jejich „sedých buněk“! **Jakub Holeček**

ARS SUR FORMANS - SV. JAN KŘTITEL MARIA VIANNEY (1786-1859),

často je znám jako *Farář z Ars* podle místa, kde působil. Dodnes je Ars-sur-Formans vyhledávaným poutním místem.

Janova rodina chodila do osady Ecully, kde si tamější duchovní správce Balley všiml mladého Jana a rozhodl se, že ho spolu s dalšími chlapci bude připravovat na kněžství. Jan, ač zbožný, laskavý a trpělivý, neměl k učení vlohy. Velké problémy mu dělala latina, nikdy se jí dobře nenaučil. Vstoupil sice do semináře, ale musil jej opustit, protože nestačil požadavkům. P. Balley se ho však znovu ujal, a tak nakonec Jan Vianney jako třicetiletý muž přijal kněžské svěcení. Nejprve byl kaplanem v Ecully, ale P. Balley brzy zemřel a v r. 1818 se Jan Vianney stěhoval do své farnosti, kde zůstal do konce života, téměř 40 let – do Ars. Ars byla zanedbaná vsíka čítající zhruba 400 obyvatel. Většina jich trávila dny v hostincích, místní kostel zel prázdnotou. Farář arský dokázal svou zbožností a osobním příkladem z bezvýznamné vsíky udělat místo, kam přicházely davy poutníků. Založil zde i sirotčinec pro osiřelé dívky. Vianney byl ze všech stran vyhledáván. Často zpovídal i

20 hodin denně. To vše se podepsalo na jeho zdraví. Zemřel vyčerpan v věku 73 let na své faře v Ars dne 4. srpna 1859. Když zemřel, jeho tělo se nezačalo rozkládat, a dodnes je k vidění v celistvosti v kostele v Ars na bočním oltáři v prosklené rakvi. Je uchováno bez jakéhokoliv balzamování a konzervace. Fara je dodnes uchována v původním stavu a je cílem mnoha poutníků. Jan Maria Vianney byl svatořečen v roce 1925 a roku 1929 papežem jmenován patronem farářů.

Dne 16. 3. 2009 oznámil Svätý otec, že při příležitosti 150. výročí úmrtí sv. Jana Maria Vianneye, faráře arského, vyhláší na období od 19. 6. 2009 do 19. 6. 2010 Rok kněží, jehož tématem bude: Věrnost Kristova, věrnost kněze. Papež zahájí Rok kněží modlitbou nešpor 19. 6. 2009 na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a v Den modliteb za posvěcení kněží. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, při níž bude letos 19. 6. papežem Benediktem XVI. vyhlášen Rok kněží, sahá svým původem ke zjevení sv. Markéty Marii Alacoque v Paray le Monial v 17. století.

Citát z kázání sv. Jana Maria Vianneye - „Kázání o lehkovážném posuzování bližních,“:
„Lidé obyčejně chyby zobecňují. Když vidí jednoho špatného člověka, hned odsuzují celý jeho rod. Najde se ve farnosti jeden zvrácený člověk a už se říká, že celá ves nestojí za nic. Stane se někdy, že někdo odepře almužnu žebrákovi. Můžeme říci, že je to lakomec, že má srdce z kamene a nemá nižádnou hodnotu? Víme, že koná krásné skutky milosrdenství, které Bůh zjeví až při posledním soudu? Drazí, nerozvážné soudy jsou v rozporu s láskou k bližnímu.“

Paray-le-Monial, sv. Markéta Marie Alacoque – Paray le Monial je historické městečko s asi 9100 obyvateli ve střední Francii, v jihozápadním cípu Burgundska, département Saône-et-Loire. Turisté zde navštěvují hlavně románský kostel *Sacré-Coeur*, jednu z nejvýznamnějších památek clunyské architektury. Roku 973 zde vévoda Lambert založil benediktinský klášter, který od roku 999 až do 1790 podléhal blízkému opatství Cluny. Proto dostala stará obec Paray přízvisko *le Monial* čili „mnišské“. V 17. století zde žila řeholnice a vizionářka Markéta Marie Alacoque (1647 Lautecourt; + 1690 Paray-le-Monial), z jejichž vidění vznikla úcta k Božskému Srdci Páně, žijá ve Francii i u nás hlavně v 19. století. Svätá Markéta Marie Alacoque žila v 17. století. Byla dcerou královského notáře, který zemřel v jejích 8 letech a správcem majetku se stal otcův bratr, který s ní a celou rodinou zacházel jako se služebnictvem. V té době těžce onemocněla dětskou obrnou, ale ve čtrnácti letech se zázračně uzdravila.

Heďně se modlíla a rozhodla se pro řeholní život. Když bylo Markétě 24 let, vstoupila do řádu Navštívění v Paray le Monial. Měla už jisté mystické zkušenosti, slýchala vnitřní hlasy, vídala Kristovu tvář, ale setkávala se spíše s posměchem než s pochopením. Jezuita Colombiére, se však jako její zpovědník přesvědčil o jejím duševním zdraví, o její svatosti i o pravosti zjevení, která vedla ke kultu Nejsvětějšího srdce a sv. přijímání v každý první pátek v měsíci. Napsal knihu „Duchovní ústraní“ - o těchto zjeveních a tento kult se pak rozšířil po celém křesťanském světě.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ

Po roční přípravě pod vedením O. Petra přistoupilo v neděli 7.6.2009 dvanáct dětí z naší farnosti poprvé ke svátosti smíření a svatému přijímání. Společně s dětmi jsme prožili pěknou slavnost při dětské dopolední mši i následné setkání dětí i příbuzných ve farním sále. Myslím, že setkání s Ježíšem v této svátosti bylo pro děti velkým zážitkem a přejme jim, aby toužily tato setkání opakovat. **AZ**

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 15.6.2008

Přítomni: P.Petr Bouška, J. Durdisová, T.Lokajíčková, J.Macek, F.Nedbal, V.Škácha,

Body jednání, návrhy a usnesení:

- Projednání organizačních změn v souvislosti s rozšířením farní správy o hlubočepskou farnost
- Letní řád bohoslužeb
- Příprava farní dovolené v Jiřetíně
- Příprava podzimního farního výletu
- Příprava pohlednic s farními motivy

Termín dalšího zasedání: neděle 2.8.2009 od 19:15

Zapsal: **F. Nedbal**

SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ V KATEDRÁLE

Ani letos někteří naši farníci neodolali a zúčastnili se slavnosti Těla a Krve Páně v katedrále. Po slavnostní mši sv. následoval již opět tradiční průvod, pěší pout, od katedrály kolem kláštera karmelitánek do Lorety a strahovské baziliky. Vše za zpěvu písní a litaní, a adorací u "polních" oltářů, po ulicích bez aut, s doprovodem hudby

Hradní stráž a pěveckých sborů. Účast v katedrále obrovská, většina pak i pokračovala v průvodu. Pokud jste se ještě nezúčastnili, tak příště si rozhodně nenechte slavnost ujít a přijďte si zazpívat na ulici - i to může být "vyznáním víry". Proč by se mělo po ulicích pořád jenom demonstrovat, vždyť se dá také důstojně slavit. **FN**

PODĚKOVÁNÍ HUDEBNÍ SKUPINCE

Děkujeme hudební skupince a zejména jejímu dlouholetému kapelníku Lukášovi za obětavou a pravidelnou službu na "půldsátě". Přejeme hodně radosti při provozování nejen chrámové hudby, a případně důstojné pokračovatele v hudební štafetě na Smíchově!

KMOTROVSTVÍ

Bylo to docela pokojné nedělní odpoledne v rodině Novákových. Pokojné a sváteční, vždyť včera v sobotu se dověděli, že nejstarší dceři se narodil zdravý chlapeček a gratulovali si navzájem k novým titulům: patnáctiletý Jirka je teď strýc, mladší Jana tetička, maminka je babička, otec je dědeček. Ale pak to přišlo: přihnal se zeť, novopečený otec, vysvátkovaný jako když říkal o ruku Milady, a spustil: "Přicházím tě, Jirko, požádat, abys byl kmotrem našeho Petra." Jirkovi to vzalo dech: "Vždyť na to jsem ještě moc mladý!" "Ale za kmotry se mají vybírat mladí lidé," řekla Jana. "K jakému užítku je rodičům a dítěti starý kmotr, který je pak už nemocný nebo mrtvý, když by ho křtěnec potřeboval. Tak jsme se to učili v náboženství."

Tatínek měl také pochybnosti: "Strýc Karel jistě počítá, že bude kmotrem on. Uraží se, když ho nepozvete. Co na tom, že nechodí do kostela. Však kmotr je stejně potřebný právě jen na tu chvíli při křtu, potom při prvním svatém přijímání a při biřmování, jinak není na nic." Ale novopečený otec se nedal: "Kdepak, to my právě chceme pro našeho Petříčka kmotra pořádného, který by mu na něco byl, který by mu byl dobrým starším přítelem a rádcem. A k tobě, Jirko, máme důvěru, že zůstaneš své víře věrný a že si z tebe náš Petr bude moci brát příklad. Máme k tobě důvěru, a proto tě žádám za kmotra."

Jirka očividně povyrostl: "Když myslíš, tak já to беру. Však on mě náš pan farář na kmotra vyškolil." A pan farář ho vyškolil: Kmotr, to je z latinského *compater* - spolu otec. Vzniká tu nový druh příbuzenství, duchovního. Kmotr přejímá za dítě záruku - že o ně bude pečovat, bude mu otcem, kdyby ztratilo rodiče. - že bude rodičům pomáhat při jeho výchově - že se bude s dítětem stýkat, aby se spřátelili, aby mu mohl být důvěrníkem a rádcem. - že bude spolu s rodiči pečovat o nedělní účast na bohoslužbách, o náležitou přípravu dítěte na první svaté přijímání a na biřmování.

Ano, kmotr patří do rodiny křtěnce: rodiče k němu mají mít důvěru, dítě přátelství. Když tě někdo požádá za kmotra, znamená to, že si tě ze všech známých nejvíce cení. Tak pan farář v nejbližší promluvě k farní mládeži školil Jirku a ostatní mládež farnosti. Tak se dívá církev na smysl a úkol kmotrovství. Za mého dětství, před půl stoletím, se kmotrovství považovalo jen za čestnou službu při křtu. "Podržet dítě na ruku" říkalo se funkci kmotra. Když jsem se jako malý školáček dověděl při vyučování náboženství o křesťanském kmotrech, byl jsem udiven. Nikdo takový se v mém životě nevyskytoval.

Tatínka jsem neznal, ten přišel o život při neštěstí v cihelně, když mi byly tři roky. Žili jsme sami, tři malé děti, s maminkou, a tak mě vyhlídka na muže, skoro jako tatínka, jak říkal pan farář ve škole, naplnila dychtivou nadějí: "Mami, mám já kmotřička?" "Ty máš kmotřenku," řekla maminka, a když jsem dorážel, že ji chci poznat, šli jsme ji v neděli odpoledne navštívit. Seděla, bělovlasá stařenka, v křesle a mile se na mne usmívala: "Ty jsi můj šestadvacátý stupínek do nebe," řekla mi. "Tolika rodičům jsem posloužila při křtu a podržela jejich dítě na ruku." Dostal jsem jablko a šli jsme domů. Jak by bylo mé mamince tenkrát pomohlo správné chápání kmotrovství tak, jak to církev míní, když kmotrovství zavedla. Ale protože se to zúžilo na to "podržení na ruku" a dárek, nenacházeli chudí lidé, kdo by byl ochoten jít jejich dětem za kmotra. V mnoha chudších farnostech dělal všem chlapečkům kmotra kostelník a kmotřenku farní hospodyně. Dnes už kmotrovství nebereme jako formalitu, ale potíž s vyhledáváním dobrého kmotra se tím spíše zvětšila. Nemá každý v rodině šikovného Jirku. Mladší než 14 let by kmotři být neměli, u nich ještě nelze odhadnout, co z nich bude. A tak je většinou nutno se ohlížet mimo okruh příbuzných: v neděli po těch, co jdou ke svatému přijímání.

Kmotr je vlastně zástupce místní církve farní rodiny. Je také věcí dobrých farností, aby své členy tak vychovávala, aby v ní byli dobří kmotři a kmotřenky. Takoví, kteří vědí jak dobrá věc je být dobrým kmotrem. Když při křtu spolu s rodiči vyznají svou víru a slavnostním podpisem do matriky pokřtěných stvrdí svůj závazek, že tím přejímají duchovní spoluúčast a spolumatěrství, že je to závazek nejen na papíře, ale svaté pouto na celý život a převýborná pomoc rodičům při výchově dětí.

PaB

KRÁSA - SMYSL ŽIVOTA

Bůh vstípl každému člověku do srdce touhu po krásě. Mezi námi však žijí lidé, kteří se jí snaží za každou cenu potlačit konzumací brakového umění nebo povrchním způsobem života. Tito lidé jsou ve svém životě velmi nešťastní, ačkoliv o tom nechtějí vědět ani slyšet. Jsou lidé, zejména ženy, kteří vynakládají mnoho peněz na drahou kosmetiku či nákladné operace, aby dokázali svou tělesnou krásou přitahovat okolí. Tělesná krása však pomine a ti lidé zůstávají neuspokojeni.

Mnozí z nás vyjadřují svou touhu po krásě láskou k umění, hudbě, malířství, sochařství, ke knihám a podobně. Tato krása nás již uspokojuje více. Je však krása, která není viditelná. Je to krása duše, která umí obohacovat víc než krása těla nebo uměleckých předmětů. Nedávno jsem poslouchala v rozhlasu vyprávění jedné ženy z Plzně, která je odkázána na invalidní vozík. Jednotlivé části pořadu byly prokládány písněmi, které tato žena složila. Zaznívá z nich radost a láska k životu.

Chceme zlepšit svět, ale ten se nedá zlepšit bez krásy a radosti. Krása je stejně hodnotný dar Boha, jako láska, radost a život sám. Bez krásy a touhy po ní není život úplný. Říká: „Zijme život v plnosti a rozdávajme radost a krásu co nejvíce, jak každý z nás umí!“

Ilona Bozděchová

POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI A JÁ VÁS OBČERSTVÍM

Náš život je naplněn převážně prací, ale životu nutně patří i odpočinek. Známe však lidi, kteří pracují a pracují, pro něž nic jiného neexistuje a odpočinek je pro ně hříšně promarněný čas. Pocit důležitosti a nenahraditelnosti, často také útěk před problémy stupňuje únavu. My křesťané jsme zváni knásledování Krista, což je sice věc někdy náročná, ale Ježíš nám nabízí i občerstvení a obnovu sil. Zná náš život a ví, jak je odpočinek důležitý. On přece sám také odpočíval. Můžeme odpočívat či jet na dovolenou s Ním. Uprostřed nádherné, rozmanité přírody, uprostřed Jeho nádherného stvořitelského díla knám sám promlouvá. Pro nás, městské lidi, je ticho a nádhra přírody opravdovým darem, lékem a odpočinkem, a měli bychom si proto přírody vážit, Bohu děkovat a umět vní odpočívat.

O námi často nedoceňované, nádherné Zemi, napsal astronaut J.B. Irwin: „Cesta do vesmíru mne zcela změnila, můj život dostal hlubší smysl. Na Měsíci to není tak pěkné jako na Zemi, nejsou tam stromy, květy, tráva, všude jen samé kamení a prach. Když však pohlédnete nahoru, žasnete: vidíte naši Zemi! Je krásná! Namodralá visí nepohnutě v černém prostoru, zahalená do bílých oblaků. Na Zemi není vidět žádný náznak lidské činnosti, žádná města, moc, bohatství, nic, za čím se člověk pachtí. Jediné rozpoznatelné hranice jsou ty, které stvořil Bůh, řeky, jezera, pohoří, mořská pobřeží. Uvědomil jsem si, že naše Země je velmi zvláštním a krásným místem ve vesmíru, že je dílem Božích rukou a že Bůh miluje Zemi a lidi na ní. Můj pohled na život se úplně změnil. Vrátil jsem se z kosmu jako člověk, jehož víra byla prohloubena.“ O důležitosti odpočinku také vypráví jeden malý příběh: Svatý Antonín, který žil se svými učedníky na poušti, jednou odpočíval před svou chatrčí, když šel kolem jakýsi lovec. Přilíhl se mu nelíbilo, že sv. Antonín tráví tuto chvíli v nečinnosti. Antonín mu řekl: „Napni svůj luk a vystřel šíp.“ Lovec tak učinil. „Napni jej znovu a vystřel,“ pokračoval. A lovec na jeho pokyn to ještě mnohokrát zopakoval. Nakonec se ale ohradil: „Otče Antoníne, když budu luk pořád napínat, tak praskne!“ „A tak je tomu i s každým znás,“ odpověděl Antonín. „Kdybychom přehnali jistou míru, zničilo by nás to. Proto je správné si čas od času odpočinout.“ (B.Cavanaugh: Malé příběhy, KN). Tak nám všem přeji krásné a klidné dny odpočinku i snaším Pánem, abychom se vrátili svěží a plní sil do práce a na další cesty našeho života. MM

Shodou okolností jsme při letošní dovolení ve Francii navštívili kromě jiného právě tato dvě významná poutní místa. Obě poutní místa možná některé poutníky překvapí svým klidem a ne zcela „poutní“ atmosférou. I když je pravda, že v letošním roce, je v Arsu stále hodně poutníků, protože se tam přes celý tento rok konají velké oslavy při příležitosti 150. výročí úmrtí světce. Ale i tak Ars stále zůstává klidnou vesnicí. Proto mohu jen doporučit všem návštěvu těchto poutních míst právě při příležitosti Roku kněží, který oficiálně zahájí papež Benedikt XVI., na svátek slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Obě poutní místa jsou v relativní blízkosti u Lyonu. (Ars sur Formans (POZOR! Arsů je ve Francii několik) opravdu blízko kolem 25 km a Paray le Monial asi 140 km.) V blízkosti Paray le Monial je možné ještě navštívit Cluny a Taize.

Magda Vlčková

Fara, ve které bydlel sv. Jan Maria Vianney.

Kostel v Arsu.

Paray le Monial - kostel u kláštera Navštívení, kde žila sv. Markéta Marie Alacoque. V kostele je prosklená rakev stělem sv. Markěty. V kapli, kde je tato rakev umístěna, jsou košíčky, kam můžou poutníci ukládat své modlitby a dopisy pro sv. Markětu. Je zde i košíček, kam je možné ukládat intence ke mším sv. slouženým v tomto kostele.

Obrázek, který nakreslila sv. Markéta Marie Alacoque novickám.

PRŮVODCE MŠÍ SV. PRO DĚTI

Na tomto místě jsme otiskovali celý rok na pokračování průvodce mší sv. pro děti, kde jednotlivé části byly přiblíženy na příbězích malých želviček. Dnes seriál uzavíráme.

7. Svatostánek

Milé děti,

Loudalka si pamatuje tatínkovo vyprávění o tom, že na konci mše svaté dostáváme všichni od Pána Ježíše důležitý úkol: nezapomenout na něj a všem lidem ukazovat, jak je Pán Bůh dobrý. Včera se ale tatínka zeptala: „A když my odejdeme z kostela a nemáme na Pána Ježíše zapomenout, jak to dělá Pán Ježíš? On taky odejde z kostela a přijde tam zase až další neděli?“ Tatínek smaminkou se upřímně zasmáli a řekli: „Kdepak, Loudalko, Pán Ježíš zůstává v kostelíčku stále. Víš přece, že zůstává snami

INFORMACE K FARNÍ DOVOLENÉ V JIŘETÍNĚ POD JEDLOVOU

Pobyt začíná v sobotu 15. srpna 2009. Prosíme, přijďte v době mezi 16. a 18. hodinou, v 18 hodin by se měla podávat večeře. Z penzionu odjedeme v sobotu 22. srpna dopoledne. Stravování bude poskytnuto v rozsahu, který uvedli účastníci dovolené na přihlášce. Povlečení je zajištěno, ale je nutné si vzít vlastní ručníky. Pro hosty je k dispozici lednička a varné konvice pro přípravu teplých nápojů, vlastní vaření jídel však možné není. Pokud plánujete pozdější příjezd nebo dřívější odjezd, případně pokud nebudou všichni přihlášení z některé rodiny v penzionu po celou dobu, prosíme o zprávu na jan.macek@atlas.cz nebo telefonicky večer na číslo 257326 417. Stejným způsobem nám

můžete sdělit další dotazy nebo náměty. Do poloviny července bychom měli do penzionu nahlásit přesný rozpis účastníků, aby bylo možné naplánovat stravování v jednotlivých dnech. Kdo by se chtěl ještě na dovolenou přihlásit, může tak do této doby učinit. Přejeme všem pěkně prožitě léto a těšíme se na setkání v Jiřetíně pod Jedlovou!

Jan Macek

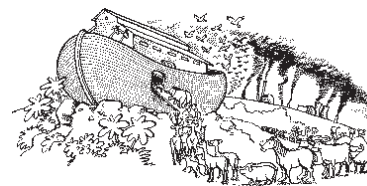
ODPUSTKY VRÁMCI ROKU KNĚŽÍ

V dekretu Apoštolské penitenciáře z 12.5.2009 byly vyhlášeny následující podmínky ohledně možnosti získání odpuštěk během Roku kněží (19.6.2009 – 19.6.2010):

„Všem věřícím, kteří opravdově litují svých hříchů, v kostele nebo kapli se zbožně účastní mše svaté a obětují za kněze církve modlitby Ježíši Kristu, Nejvyššímu a Věčnému Knězi, a jakýkoliv dobrý skutek, učiněný v ten den, aby je posvětil a přetvořil podle svého srdce, budou uděleny plnomocné odpuštěk, pokud se vyznali ze svých hříchů ve svátosti smíření a pomodlili se na úmysl Svatého otce: v den zahájení a zakončení Roku kněží, v den 150. výročí zbožného odchodu sv. Jana Maria Vianneye, dále pak první čtvrtek v měsíci nebo v jiný den stanovený místními ordináři ve prospěch věřících. Starým a nemocným lidem a všem, kteří z oprávněných důvodů nemohou vycházet z domova, s duší zbavenou jakéhokoli hříchu a s úmyslem splnit tři obvyklé podmínky, jakmile to bude možné, budou rovněž uděleny plnomocné odpuštěk v jejich vlastním domě nebo tam, kde kvůli okolnostem budou, ve výše uvedených dnech, pokud se pomodlí za posvěcení kněží a v důvěře obětují své nemoci a životní obtíže Bohu skrze Marii, Královnu apoštolů.“

Konečně částečné odpuštěk budou uděleny všem věřícím, kdykoli se zbožně pomodlí pětkrát Otčenáš, Zdravas Maria a Sláva Otci nebo jinou schválenou modlitbu ke cti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova za to, aby byli kněží zachováni v čistotě a svatosti života.“

ZOO + BOTANICKÁ ZAHRADA VLĚTĚ

Pro ty z vás, kteří jste nuceni vléte pobýt nějaký ten den v Praze i přes léto budou za obvyklých podmínek k dispozici legitimace do ZOO a botanické zahrady. Zoologickou zahradu jistě není třeba představovat (zájemci o bližší informace obohatém programu, který ZOO nabízí, se mohou podívat na její webové stránky). Ne každý ale ví o tom, že se Botanická zahrada v Tróji nachází v podstatě na čtyřech na sobě nezávislých plochách. Volný neplacený prostor se nachází mezi oplocenými areály Sever a Jih, které mají samostatné vstupy. K těmto třem zahradám patří ještě skleník Fata Morgana, známý především výstavami živých motýlů. Je zde i podvodní tunel sexotickými rybami a též velká nabídka programů, přednášek a výstav ve všech prostorách botanické zahrady. O prázdninách budou vstupenky k dispozici v zákrstii kostela na tel. čísle 257317652 nebo u paní Durdisové na tel. čísle 721148091.